

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР
ФЕДЕРАЦІЯ АУДИТОРІВ, БУХГАЛТЕРІВ І ФІНАНСИСТІВ АПК УКРАЇНИ
ННЦ «ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ» НААН УКРАЇНИ
ПОДІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВИЩА ШКОЛА БЕЗПЕКИ В ПЕРЕМІШЛІ
БРЕСТСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ ПІДПРИЄМНИЦТВА І СЕРВІСУ
УНІВЕРСИТЕТ НАЦІОНАЛЬНОГО І СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА
ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ БРАГАНСИ**

27 квітня 2019 року, м. Луцьк

ОБЛІК, АНАЛІЗ І КОНТРОЛЬ В СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Тези доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції
молодих науковців, аспірантів, здобувачів і студентів

ACCOUNTING, ANALYSIS AND CONTROL STRATEGY OF ECONOMIC DEVELOPMENT IN UKRAINE

Abstracts of the V International Scientific Conference for Young
Scientists, Graduate Students and Students

УЧЕТ, АНАЛИЗ И КОНТРОЛЬ В СТРАТЕГИИ РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ

Тезисы докладов V Международной научно-практической
конференции молодых ученых, аспирантов, соискателей и студентов

Випуск 12

Частина 1

Інформаційно-видавничий відділ Луцького НТУ
Луцьк – 2019

взаємовідносин; чітко закріпити бюджетні повноваження і відповідальність влади під час формування дохідної частини місцевих бюджетів; підвищити контроль за використанням бюджетних коштів; здійснювати пошук альтернативних джерел наповнення дохідної частини місцевих бюджетів тощо.

Література

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 №2456-VI. Дата оновлення: 11.01.2019. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17> (дата звернення 13.04.2019 р.).
2. Доходи і видатки місцевих бюджетів: коротко про головне. URL : <http://cost.ua/news/687-revenues-and-expenditures-of-local-budgets>

УДК 657

Палаш А.В., аспірант,
Шевчук С.А., аспірант
Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМАТИКА БАЗИ РОЗПОДІЛУ ДИВІДЕНДІВ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Специфіка аграрного виробництва створює об'єктивні умови для внесення певних коректив у методику нарахування дивідендів.

Передусім, доцільно врахувати, що процес реструктуризації аграрних підприємств призвів до розмежування власності в частині майнових об'єктів і земельних ресурсів, посвідчених відповідно сертифікатом на майновий пай та сертифікатом на право на земельну частку (пай). Причому мова йде не про фактично визначений індивідуальний майновий об'єкт, а лише про право на його отримання, тобто персональний майновий пай розглядається лише як певна умовна частина колективного майна в грошовому еквіваленті. Це надзвичайно велика проблема, яка зумовлена неможливістю фізичного паювання майнових об'єктів. Не менш загрозна ситуація спостерігається у випадку паювання земельної власності аграрних підприємств – земельні ділянки конкретних власників у багатьох випадках не визначені та не розмежовані в натурі та не підтверджені Держактами.

Тобто, аграрне підприємство в більшості випадків використовує лише право на володіння майном і землею, ресурси залишаються

спільною власністю. Специфіка аграрного бізнесу, на думку проф. Бруханського Р. Ф., створює ще один досить дискусійний момент в організації процесу нарахування й виплати дивідендів – що є базою розподілу? [1, с. 218].

Теоретично стартова диференціація внесків співвласників у статутний капітал підприємства базується на вартості майнових паїв. Відповідно в окремих господарствах застосовується методика нарахування дивідендів пропорційно обсягу майна конкретних співвласників, розмір земельного паю при цьому не враховується, оскільки є рівновеликим для всіх пайовиків.

Однак, такий підхід є ірраціональним. Обсяг земельної власності конкретного пайовика в процесі господарської діяльності підприємства може зазнавати суттєвих змін шляхом операцій спадкування, дарування, купівлі-продажу тощо, відповідно повинен змінюватись і розмір дивідендних виплат. До того ж земля є основною складовою частиною сільськогосподарського капіталу. Вважаємо, що в процесі нарахування дивідендів у аграрних підприємствах базою розподілу доцільно вважати весь обсяг персонального капіталу співвласника як в майновій, так і у земельній формі. Вартість майнового паю відображена в грошовому виразі в системі бухгалтерського обліку підприємства, а обсяг земельного паю фіксується в умовних гектарах, оскільки земля досі не поставлена на баланс господарств.

У результаті при нарахуванні дивідендів використовуватиметься дві бази розподілу: 1 гривня майнового паю і 1 умовний гектар земельного паю. Така ситуація значно ускладнюватиме розрахунок дивідендів, оскільки залишається невирішеним питання за допомогою яких критеріїв можна розподілити загальний обсяг дивідендного фонду окремо на майновий і земельний.

На формування дивідендної політики впливає значна сукупність факторів, які всі необхідно вивчати та оцінювати [2, с. 86].

Вважаємо, що найбільш виправданим і економічно доцільним варіантом розподілу дивідендного фонду сільськогосподарських підприємств є врахування сумарної вартості майнового і земельного паїв, тобто капітал конкретного учасника повинен складатись із суми вартостей майна і землі, отриманих на основі паювання колективної власності з врахуванням поточних динамічних і структурних змін в процесі господарської діяльності підприємства. З теоретичної точки

зору доцільним є розгляд ще одного підходу до розподілу дивідендів, який ґрунтується на додатковому врахуванні поточної трудової участі співвласників. Такий варіант розподілу дивідендів теоретично можна вважати більш справедливим, оскільки він враховує не лише обсяг власності (пасивну категорію), але й особисту участь співвласника (при умові поєднання прав власності і трудової участі). Однак, в сучасних умовах господарювання такий підхід до визначення рівня дивідендів є не зовсім грамотним, оскільки одним із центральних питань ринкової економіки є чітке розмежування прав володіння, користування й трудової участі, тобто власник отримує дивіденди, орендодавець – орендну плату, найманий працівник – заробітну плату.

Література

1. Бруханський Р. Ф. Трансформація дивідендної політики сільськогосподарських підприємств з позицій стратегічного менеджменту. Наука молода, 2009. Вип. 12. С. 218-220.
2. Спільник І. В., Загородна О. М. Аналітичне підґрунтя формування дивідендної політики. Економічний аналіз, 2014. № 2. – С. 79-92.

UDC 657

Petrova D., Ph.D., Assoc. Prof.,
University of National and World Economy

SPECIFIC ORGANIZATIONAL PROBLEMS OF ACCOUNTING FOR THE RE-EXPORT OF GOODS

In contemporary international trade, in addition to the main transactions - export and import of goods, the so called specific foreign trade transactions are also carried out. They differ from classical export and import transactions both by their nature and by the technology of their implementation. A typical representative of specific foreign trade transactions is the re-export of goods. It is defined as the purchase of goods in one country for the purpose of their resale in another country (foreign for the re-exporter), without the goods being subjected to substantial processing.

The main features of re-export transactions can be represented in the following manner: